

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. balandžio 2 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – SESV 45 straipsnis – Darbuotojų migrantų socialinė apsauga – Reglamentas (EB) Nr. 883/2004 – 1 straipsnio 1 punktą – Laisvas darbuotojų judėjimas – Vienodas požiūris – Socialinės lengvatos – Direktyva 2004/38/EB – 2 straipsnio 2 punktą – Reglamentas (ES) Nr. 492/2011 – 7 straipsnio 2 dalis – Šeimos išmoka – Sąvoka „šeimos nariai“ – Darbuotojų nerezidentų sutuoktinio vaiko neįtraukimas – Skirtingas požiūris, palyginti su darbuotojų rezidentų sutuoktinio vaiku – Pateisinimas“

Byloje C-802/18

dėl *Conseil supérieur de la sécurité sociale* (Aukščiausioji socialinės apsaugos taryba, Liuksemburgas) 2018 m. gruodžio 17 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2018 m. gruodžio 19 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Caisse pour l'avenir des enfants

prieš

FV,

GW

TEISINGUMO TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Safjan, teisėjai C. Toader ir N. Jääskinen (pranešėjas),

generalinis advokatas M. Szpunar,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Caisse pour l'avenir des enfants*, atstovaujamos advokatų R. Jazbinsek ir A. Rodesch,
- FV ir GW, atstovaujama advokato P. Peuvrel,
- Europos Komisijos, atstovaujamos B.-R. Killmann ir C. Valero,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

* Proceso kalba: prancūzų.

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl SESV 45 straipsnio, 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičiančios Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 ir panaikinančios direktyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EEB (OL L 158, 2004, p. 77; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 5 t., p. 46, klaidų ištaisymas OL L 274, 2009, p. 47), 2 straipsnio 2 punkto, 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo (OL L 166, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 5 t., p. 72, klaidų ištaisymas OL L 188, 2013, p. 10) 1 straipsnio i punkto ir 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 492/2011 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Sąjungoje (OL L 141, 2011, p. 1) 7 straipsnio 2 dalies išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Caisse pour l'avenir des enfants* (Vaikų ateities kasa, Liuksemburgas, toliau – CAE) ginčą su pasienio darbuotoju FV ir jo sutuoktine GW dėl šios kasos atsisakymo mokėti šeimos išmokas už vaiką, gimusį pirmojoje GW santuokoje, nes šio vaiko su FV nesieja giminystės ryšys.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Direktyva 2004/38

- 3 Direktyvos 2004/38 2 straipsnyje numatyta:

„Šioje direktyvoje:

1. „Sąjungos pilietis“ – tai bet kuris asmuo, turintis valstybės narės pilietybę;
2. „šeimos narys“ – tai:
 - a) sutuoktinis;
 - b) partneris, su kuriuo Sąjungos pilietis sudarė registruotą partnerystę, remiantis valstybės narės teisės aktais, jei priimančioji valstybė narė traktuoja registruotą partnerystę kaip lygiavertę santuokai ir laikantis atitinkamuose priimančiosios valstybės narės teisės aktuose nustatytų reikalavimų;
 - c) piliečio ir sutuoktinio ar partnerio pagal b punkto apibrėžimą tiesioginiai palikuonys, kuriems nesukakę 21 metų amžiaus, arba išlaikytiniai;

<...>“

Reglamentas Nr. 883/2004,

4 Reglamento Nr. 883/2004 1 straipsnyje nurodyta:

„Šiame reglamente:

<...>

i) „šeimos narys“ – tai

- 1) i) bet kuris asmuo, kuris šeimos nariu arba namų ūkio nariu nustatomas ar pripažįstamas teisės aktais, pagal kuriuos mokamos išmokos;
- ii) išmokų natūra, numatytų III antraštinės dalies 1 skyriuje dėl ligos, motinystės ir lygiaverčių tėvystės išmokų, atžvilgiu – bet kuris asmuo, kuris šeimos nariu arba namų ūkio nariu nustatomas ar pripažįstamas tos valstybės narės, kurioje jis gyvena, teisės aktais;
- 2) jeigu valstybės narės teisės aktuose, taikomuose remiantis 1 papunkčiu, nenustatomas skirtumas tarp šeimos narių ir kitų asmenų, kuriems taikomi tie teisės aktai, sutuoktinis, nepilnamečiai vaikai ir pilnametystės amžių sukakę išlaikytiniai laikomi šeimos nariais;
- 3) jeigu valstybės narės teisės aktuose, taikomuose remiantis 1 ir 2 papunkčiais, asmuo laikomas šeimos arba namų ūkio nariu tik tuo atveju, jei jis gyvena tame pačiame namų ūkyje kaip ir apdraustasis asmuo arba pensininkas, ši sąlyga laikoma patenkinta, jeigu atitinkamas asmuo yra daugiausiai išlaikomas apdraustojo asmens arba pensininko;

<...>

z) „išmoka šeimai“ – visos išmokos natūra arba pinigais, skirtos padengti šeimos išlaidoms, neįskaitant I priede nurodytų išankstinių išlaikymo ir specialių vaiko gimimo bei įvaikinimo išmokų.“

5 Šio reglamento 2 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Šis reglamentas taikomas valstybės narės piliečiams, asmenims be pilietybės ir pabėgėliams, gyvenantiems vienoje iš valstybių narių, kuriems yra ar buvo taikomi vienos ar daugiau valstybių narių teisės aktai, bei jų šeimos nariams ir maitintojo netekusiems asmenims.“

6 Minėto reglamento 3 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Šis reglamentas taikomas visiems teisės aktams, kurie apima šias socialinės apsaugos sritis:

<...>

j) išmokas šeimai.“

7 Reglamento Nr. 883/2004 67 straipsnis „Šeimos nariai, gyvenantys kitoje valstybėje narėje“ suformuluotas taip:

„Asmuo turi teisę gauti išmokas šeimai pagal kompetentingos valstybės narės teisės aktus, taip pat ir už savo šeimos narius, gyvenančius kitoje valstybėje narėje, tartum jie gyventų pirmojoje valstybėje narėje. Tačiau pensininkas turi teisę gauti išmokas šeimai pagal valstybės narės, atsakingos už jo pensijos mokėjimą, teisės aktus.“

Reglamentas Nr. 492/2011

- 8 Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Darbuotojui, jei jis yra valstybės narės pilietis, negali būti sudarytos skirtingos įdarbinimo ir darbo sąlygos, nei tos valstybės narės, kurioje jis dirba, piliečiams dėl jo pilietybės, ypač nustatant darbo užmokestį ir atleidžiant iš darbo, o jam tampant [tapus] bedarbiu – jį grąžinant arba vėl priimant į darbą.

2. Jis naudojasi tomis pačiomis socialinėmis ir mokesčinėmis lengvatomis kaip ir vietiniai darbuotojai.“

Direktyva 2014/54/ES

- 9 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/54/ES dėl priemonių, kad darbuotojai galėtų lengviau naudotis laisvo darbuotojų judėjimo teisėmis (OL L 128, 2014, p. 8), 1 konstatuojamoji dalis suformuluota taip:

„[L]aisvas darbuotojų judėjimas yra viena iš pagrindinių Sąjungos piliečių laisvių ir vienas iš Sąjungos vidaus rinkos ramsčių, įtvirtintas [SESV] 45 straipsnyje. Jos įgyvendinimas yra toliau plėtojamas Sąjungos teisės aktais, kuriais siekiama užtikrinti visišką Sąjungos piliečiams ir jų šeimos nariams suteiktų teisių įgyvendinimą. Terminas „jų šeimos nariai“ turėtų būti suprantamas taip pat kaip ir terminas, apibrėžtas [Direktyvos 2004/38] 2 straipsnio 2 punkte, kuris taip pat taikomas pasienio darbuotojų šeimos nariams.“

- 10 Direktyvos 2014/54 1 straipsnyje numatyta:

„Šia direktyva nustatomos nuostatos, kuriomis sudaromos palankesnės sąlygos vienodai taikyti ir įgyvendinti praktikoje SESV 45 straipsniu ir [Reglamento Nr. 492/2011] 1–10 straipsniais suteiktas teises. Ši direktyva taikoma Sąjungos piliečiams, besinaudojantiems tomis teisėmis, ir jų šeimos nariams <...>“

- 11 Tos direktyvos 2 straipsnyje nustatyta:

„1. Ši direktyva taikoma šiems laisvo darbuotojų judėjimo srities aspektams, kaip nurodyta [Reglamento Nr. 492/2011] 1–10 straipsniuose:

<...>

c) galimybėms naudotis socialinėmis ir mokesčių lengvatomis;

<...>

2. Šios direktyvos taikymo sritis yra identiška [Reglamento Nr. 492/2011] taikymo sričiai.“

Liuksemburgo teisė

- 12 Reikšmingos teisės nuostatos yra *Code de la sécurité sociale* (Socialinės apsaugos kodeksas, toliau – kodeksas) redakcijos, taikomos nuo 2016 m. rugpjūčio 1 d., kai įsigaliojo 2016 m. liepos 23 d. Įstatymas, kuriuo iš dalies keičiamas Socialinės apsaugos kodeksas, iš dalies pakeistas 1967 m. gruodžio 4 d. Pajamų mokesčio įstatymas ir kuriuo panaikinamas iš dalies pakeistas 2007 m. gruodžio 21 d. Įstatymas dėl vaiko išmokos (*Mémorial A*, 2016, p. 2348, toliau – 2016 m. liepos 23 d. įstatymas), 269 ir 270 straipsniai.

- 13 Nuo 2016 m. rugpjūčio 1 d. taikytinos redakcijos kodekso 269 straipsnio 1 dalyje numatyta:
„Nustatoma vaikų ateities išmoka, toliau vadinama „šeimoms išmoka“.
Teisę gauti šeimos išmoką turi šie asmenys:
- a) bet kuris vaikas, kuris iš tikrųjų nuolat gyvena Liuksemburge ir ten turi registruotą gyvenamąją vietą;
 - b) asmens, kuriam taikomi Liuksemburgo teisės aktai ir Sąjungos reglamentai arba kiti Liuksemburgo sudaryti socialinės apsaugos srities dvišaliai arba daugiašaliai susitarimai, kuriuose numatytas šeimos išmokų mokėjimas remiantis darbo vietos šalies teisės aktais, šeimos nariai, apibrėžti 270 straipsnyje. Šeimos nariai turi gyventi šalyje, kuriai taikomi nurodyti reglamentai ar kiti atitinkami teisės aktai.“
- 14 Nuo 2016 m. rugpjūčio 1 d. taikytinos redakcijos kodekso 270 straipsnyje nurodyta, kad, „[t]aikant 269 straipsnio 1 dalies b punktą, tam tikro asmens šeimos nariais laikomi ir teisę į šeimos išmoką įgyja santuokoje gimę vaikai, ne santuokoje gimę vaikai ir to asmens įsivaikinti vaikai“.
- 15 Pagal nuo 2016 m. rugpjūčio 1 d. taikytinos redakcijos kodekso 272 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį „[u]ž kiekvieną vaiką mokama 265 eurų dydžio mėnesinė šeimos išmoka“.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 16 FV dirba Liuksemburge ir gyvena Prancūzijoje su savo sutuoktine GW ir trimis jų vaikais; vienas iš šių vaikų, HY, yra gimęs ankstesnėje GW santuokoje. GW turi išimtinę tėvų valdžią HY. Iki 2016 m. liepos 23 d. įstatymo įsigaliojimo dienos namų ūkis gaudavo šeimos išmokas už šiuos tris vaikus, nes FV yra pasienio darbuotojas.
- 17 Įsigaliojus 2016 m. liepos 23 d. įstatymui, kuriuo kodeksas buvo iš dalies pakeistas taip, kad sutuoktinio ar partnerio vaikai nepatenka į šio kodekso 270 straipsnyje apibrėžtą sąvoką „šeimos nariai“, namų ūkis nebegausa šių išmokų už HY.
- 18 2016 m. lapkričio 8 d. sprendime CAE, remdamasi Reglamento Nr. 883/2004 67 straipsniu, taip pat kodekso 269 ir 270 straipsniais (jų redakcija, taikytina nuo 2016 m. liepos 23 d. įstatymo įsigaliojimo dienos), konstatavo, kad nuo 2016 m. rugpjūčio 1 d. FV nebeturi teisės gauti šeimos išmokų už HY, gimusį 2000 m. gruodžio 5 d., kuris jo su GW namų ūkyje gyvena nuo 2008 m. liepos mėn. Kadangi šis vaikas gimė ankstesnėje GW santuokoje ir jo su FV nesieja giminystės ryšys, jis nėra „šeimos narys“, kaip tai suprantama pagal šias nuostatas, todėl nėra pagrindo skirti už minėtą vaiką Liuksemburge mokamas šeimos išmokas.
- 19 Gavusi FV dėl šio sprendimo pareikštą ieškinį *Conseil arbitral de la sécurité sociale* (Socialinės apsaugos arbitražo taryba, Liuksemburgas) 2017 m. lapkričio 17 d. sprendime pripažino, kad ieškinio dalis, kuria siekiama, kad išmokos šeimai už HY būtų toliau mokamos ir po 2016 m. liepos 31 d., yra pagrįsta. *Conseil arbitral de la sécurité sociale* (Socialinės apsaugos arbitražo taryba) konstatavo:
- Liuksemburgo mokamos šeimos išmokos yra socialinė lengvata, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalį; jos susijusios su darbu pagal darbo sutartį, nes tam, kad būtų skiriamos, FV turi būti darbuotojas, kuriam taikomi Liuksemburgo teisės aktai; nereikia daryti skirtumo pagal tai, ar teisę į tokią socialinę lengvatą šeimos išmokų srityje turi pats vaikas, ar šios išmokos turėtų būti skiriamos FV, kuris rūpinasi vaiku ir kuriam taikomi Liuksemburgo socialinės apsaugos teisės aktai, neatsižvelgiant į tai, ar jis dirba toje šalyje, ar ne,

- nuo 2016 m. rugpjūčio 1 d. taikytinos redakcijos kodekso 269 ir 270 straipsniuose įtvirtintas skirtingas požiūris, atsižvelgiant į atitinkamo vaiko gyvenamąją vietą, nes taikoma skirtinga tvarka, pagal kurią pripažįstamos socialinės lengvatos skiriant šeimos išmokas, atsižvelgiant į tai, ar gavėjas yra vietinis darbuotojas, kuris išlaiko Liuksemburge gyvenantį sutuoktinio vaiką, ar pasienio darbuotojas, kuris išlaiko sutuoktinio vaiką, gyvenantį ne Liuksemburge, o to pasienio darbuotojo kilmės valstybėje narėje, ir tai prieštarauja Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 daliai,
 - nors Reglamento Nr. 883/2004 1 straipsnio i punkte apibrėžiant sąvoką „šeimos narys“ nukreipiama į valstybės narės, kuriai teikiamas prašymas, nacionalinės teisės aktus, šiuo atveju reikšmingas nacionalinės teisės aktas, būtent nuo 2016 m. rugpjūčio 1 d. galiojančios redakcijos kodekso 270 straipsnis, nesuderinamas su Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalimi.
- 20 2017 m. gruodžio 29 d. CAE pateikė *Conseil supérieur de la sécurité sociale* (Aukščiausioji socialinės apsaugos taryba, Liuksemburgas) apeliacinį skundą dėl 2017 m. lapkričio 17 d. *Conseil arbitral de la sécurité sociale* (Socialinės apsaugos arbitražo taryba) sprendimo. Ji ginčijo šeimos išmokų prilyginimą socialinėms lengvatoms ir tvirtino, kad nebuvo atsižvelgta į objektyvius veiksnius, galinčius pateisinti tariamą skirtingą požiūrį.
- 21 FV su tuo nesutiko ir teigė, kad vienodo požiūrio principas reiškia, jog valstybėje narėje gyvenantys ir į kitą valstybę narę dirbti vykstantys Sąjungos piliečiai turi turėti teisę į socialines išmokas, socialines lengvatas, mokesčių lengvatas ir socialinę paramą, kurias priimančioji valstybė narė suteikia savo piliečiams. Anot FV, jo namų ūkio situacijai pagal analogiją turi būti taikomi teisiniai argumentai, išdėstyti 2016 m. gruodžio 15 d. Sprendime *Depesme ir kt.* (C-401/15–C-403/15, EU:C:2016:955). Tame sprendime Teisingumo Teismas konstatavo, kad pasienio darbuotojo sutuoktinio ar priimančiosios valstybės narės pripažįstamo partnerio vaikas gali būti laikomas šio darbuotojo vaiku, turinčiu teisę gauti finansinę pagalbą aukštojo mokslo studijoms, nes tokia pagalba laikoma socialine lengvata, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalį.
- 22 Šiomis aplinkybėmis *Conseil supérieur de la sécurité sociale* (Aukščiausioji socialinės apsaugos taryba) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:
- „1. Ar pagal [nuo 2016 m. rugpjūčio 1 d. taikytinos redakcijos kodekso] 269 ir 270 straipsnius skiriama šeimos išmoka turi būti prilyginama socialinei lengvatai, kaip tai suprantama pagal SESV 45 straipsnį ir [Reglamento Nr. 492/2011] 7 straipsnio 2 dalį?
 2. Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar pagal Reglamento Nr. 883/2004 [1 straipsnio i punktą] draudžiama platesnė [Direktyvos 2004/38] 2 straipsnio 2 punkte esančios sąvokos „šeimos narys“ apibrėžtis, nes šioje direktyvoje, priešingai nei reglamente dėl koordinavimo, nenumatyta jokios valstybės narės galimybės savarankiškai suformuluoti sąvokos „šeimos narys“ apibrėžtį, be to, visiškai nevertinama sąvoka „išlaikymas“? Ar dėl to Reglamento Nr. 883/2004 1 straipsnio i punkte pateiktai sąvokos „šeimos narys“ apibrėžčiai turėtų būti teikiama pirmenybė, atsižvelgiant į jos ypatumus socialinės apsaugos sistemų koordinavimo sistemoje, konkrečiai – ar valstybė narė vis dar turi kompetenciją nustatyti, kurie šeimos nariai įgyja teisę gauti šeimos išmokas?
 3. Tuo atveju, jei šeimos išmokoms, konkrečiai – Liuksemburge mokamai šeimos išmokai, būtų taikomas [Direktyvos 2004/38] 2 straipsnio 2 punktą, ar sutuoktinio vaiko neįtraukimas į sąvokos „šeimos narys“ apibrėžtį gali būti laikomas netiesiogine diskriminacija, kuri gali būti pateisinama atsižvelgiant į valstybės narės nusistatytą tikslą užtikrinti vaiko asmeninę teisę ir į būtinybę apsaugoti valstybės narės, kurioje dirbama, administraciją, nes asmeninės taikymo srities išplėtimas yra nepagrįsta našta Liuksemburgo šeimos išmokų sistemai, kuri, be kita ko, eksportuoja beveik 48 % savo šeimos išmokų?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

- 23 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar SESV 45 straipsnį ir Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad šeimos išmoka, susijusi su pasienio darbuotojo darbu pagal darbo sutartį valstybėje narėje, yra socialinė lengvata, kaip ji suprantama pagal šias nuostatas.
- 24 Primintina, kad SESV 45 straipsnio 2 dalyje nustatyta, jog darbuotojų judėjimo laisvė reiškia, kad įdarbinimo, darbo užmokesčio ir kitų darbo ir užimtumo sąlygų atžvilgiu panaikinama bet kokia valstybių narių darbuotojų diskriminacija dėl pilietybės. Ši nuostata sukonkretinta Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalyje, kurioje numatyta, jog darbuotojas, valstybės narės pilietis, kitų valstybių narių teritorijoje naudojasi tomis pačiomis socialinėmis ir mokesčių lengvatomis kaip ir vietiniai darbuotojai (2017 m. kovo 2 d. Sprendimo *Eschenbrenner*, C-496/15, EU:C:2017:152, 32 punktas).
- 25 Remiantis Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalimi siekiamu vienodo požiūrio tikslu, darytina išvada, kad sąvoka „socialinė lengvata“, kuri pagal šią nuostatą išplėsta ir darbuotojams, kitų valstybių narių piliečiams, apima visas – tiek su darbo sutartimi susijusias, tiek su ja nesusijusias – lengvatas, bendrai pripažįstamas vietiniams darbuotojams, iš esmės vien dėl jų objektyvaus darbuotojų statuso arba dėl paprasto fakto, kad jų nuolatinė gyvenamoji vieta yra valstybės teritorijoje, o jos taikymą išplėtus darbuotojams, kitų valstybių narių piliečiams, galima palengvinti jų judumą Sąjungoje, taigi ir jų integraciją priimančiojoje valstybėje narėje (2019 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Generální riaditel' Sociálnej poisťovne Bratislava ir kt.*, C-447/18, EU:C:2019:1098, 47 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 26 Teisingumo Teismas nusprendė, kad ši nuostata vienodai taikoma ir priimančiojoje valstybėje narėje gyvenantiems darbuotojams migrantams, ir pasienio darbuotojams, kurie dirba pagal darbo sutartį šioje valstybėje narėje, bet gyvena kitoje valstybėje narėje (2016 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Depesme ir kt.*, C-401/15–C-403/15, EU:C:2016:955, 37 punktas ir 2019 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Generální riaditel' Sociálnej poisťovne Bratislava ir kt.*, C-447/18, EU:C:2019:1098, 41 punktas).
- 27 Vadinasi, Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalis taikoma tokiam darbuotojui kaip FV, kuris dirba Liuksemburge, o gyvena Prancūzijoje.
- 28 Taigi reikia patikrinti, ar tokia išmoka, kaip pagrindinėje byloje nagrinėjama šeimos išmoka, patenka į sąvoką „socialinė lengvata“, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalį.
- 29 Šiuo klausimu pasakytina, kad toje nuostatoje esančios nuorodos į socialines lengvatas negalima aiškinti siaurai (2019 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Generální riaditel' Sociálnej poisťovne Bratislava ir kt.*, C-447/18, EU:C:2019:1098, 46 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 30 Nagrinėjamu atveju iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos matyti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama šeimos išmoka, kuri yra lengvata, tokio pasienio darbuotojo, kaip FV, atveju yra susijusi su darbu pagal darbo sutartį Liuksemburge. Iš pradžių ji buvo skirta FV tik dėl to, kad jis yra pasienio darbuotojas, kuriam taikomi Liuksemburgo teisės aktai.
- 31 Taigi tokia išmoka yra socialinė lengvata, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalį.

- 32 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad SESV 45 straipsnis ir Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinami taip, kad šeimos išmoka, susijusi su pasienio darbuotojo darbu pagal darbo sutartį valstybėje narėje, yra socialinė lengvata, kaip ji suprantama pagal šias nuostatas.

Antrasis ir trečiasis klausimai

- 33 Antruoju ir trečiuoju klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 883/2004 1 straipsnio 1 punktą, siejamas su Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalimi ir su Direktyvos 2004/38 2 straipsnio 2 punktu, turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiamos valstybės narės teisės nuostatos, pagal kurias pasienio darbuotojai gali gauti šeimos išmoką, susijusią su jų darbu pagal darbo sutartį valstybėje narėje, tik už savo vaikus, o ne už savo sutuoktinio vaikus, su kuriais jų nesieja giminystės ryšys, nors teisė gauti šią išmoką suteikiama už visus toje valstybėje narėje gyvenančius vaikus.
- 34 Kiek tai susiję su Reglamento Nr. 883/2004 taikytinumu tokioms faktinėms aplinkybėms, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, reikia patikrinti, ar tokia išmoka, kaip pagrindinėje byloje nagrinėjama šeimos išmoka, patenka į šio reglamento materialinę taikymo sritį.
- 35 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją išmokų, kurios patenka į Reglamento Nr. 883/2004 taikymo sritį, ir išmokų, kurios į ją nepatenka, atskyrimas iš esmės grindžiamas kiekvienos išmokos požymiais, pirmiausia jos tikslais ir skyrimo sąlygomis, o ne tuo, ar pagal nacionalinės teisės aktus ši išmoka laikoma socialinės apsaugos išmoka (2019 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne Bratislava ir kt.*, C-447/18, EU:C:2019:1098, 22 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 36 Išmoka gali būti laikoma socialinės apsaugos išmoka, jeigu, pirma, ji gavėjams skiriama neatlikus jokio individualaus ir diskrecinio jų asmeninių poreikių vertinimo, remiantis teisės aktuose apibrėžta situacija, ir, antra, jeigu ji susijusi su viena iš Reglamento Nr. 883/2004 3 straipsnio 1 dalyje aiškiai išvardytų rizikos rūšių (2019 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne Bratislava ir kt.*, C-447/18, EU:C:2019:1098, 23 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 37 Remiantis Teisingumo Teismo jurisprudencija, išmokos, kurios automatiškai skiriamos šeimoms, atitinkančioms tam tikrus objektyvius kriterijus, susijusius, be kita ko, su šeimos dydžiu, pajamomis ir turimu turtu, neatliekant jokio individualaus ir diskrecinio asmeninių poreikių vertinimo, ir kuriomis siekiama padengti šeimos išlaidas, turi būti laikomos socialinės apsaugos išmokomis (2016 m. birželio 14 d. Sprendimo *Komisija / Jungtinė Karalystė*, C-308/14, EU:C:2016:436, 60 punktą ir 2017 m. birželio 21 d. Sprendimo *Martinez Silva*, C-449/16, EU:C:2017:485, 22 punktą).
- 38 Dėl to, ar konkreti išmoka priklauso prie Reglamento Nr. 883/2004 3 straipsnio 1 dalies j punkte nurodytų šeimos išmokų, pažymėtina, kad, remiantis šio reglamento 1 straipsnio z punktu, sąvoka „išmoka šeimai“ reiškia visas išmokas natūra arba pinigais, skirtas šeimos išlaidoms padengti, neįskaitant šio reglamento I priede nurodytų išankstinių išlaikymo ir specialių vaiko gimimo bei įvaikinimo išmokų. Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad žodžių junginys „padengti šeimos išlaidoms“ turi būti aiškinamas taip, kad jis pirmiausia susijęs su viešąja parama šeimos biudžetui, siekiant sumažinti vaikų priežiūros išlaidas (2017 m. birželio 21 d. Sprendimo *Martinez Silva*, C-449/16, EU:C:2017:485, 23 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 39 Kiek tai susiję su pagrindinėje byloje nagrinėjama išmoka, iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos matyti, kad, pirma, ji mokama už visus Liuksemburge gyvenančius vaikus ir už visus darbuotojų nerezidentų vaikus, susijusius su šiais darbuotojais giminystės ryšiais. Taigi ši išmoka

skiriama neatlikus jokie individualaus ir diskrecinio asmeninių poreikių vertinimo, remiantis teisės aktuose apibrėžta situacija. Antra, matyti, kad ši išmoka yra viešoji parama šeimos biudžetui, siekiant sumažinti vaikų priežiūros išlaidas.

- 40 Darytina išvada, kad tokia išmoka, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, yra socialinės apsaugos išmoka, priskiriama prie Reglamento Nr. 883/2004 3 straipsnio 1 dalies j punkte nurodytų šeimos išmokų.
- 41 Taip pat pasakytina, kad toks darbuotojas, kaip FV, patenka į Reglamento Nr. 883/2004, kuris, remiantis jo 2 straipsnio 1 dalimi, taikomas valstybės narės piliečiams, gyvenantiems vienoje iš valstybių narių, kuriems yra ar buvo taikomi vienos ar daugiau valstybių narių teisės aktai, bei jų šeimos nariams ir maitintojo netekusiems asmenims, taikymo sritį *ratione personae*.
- 42 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Reglamentas Nr. 883/2004 taikytinas tokioms faktinėms aplinkybėms, kokios nagrinėjamos pagrindinėje byloje.
- 43 Be to, negalima atmesti galimybės taikyti šį reglamentą kartu su Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalimi.
- 44 Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad, nors 1968 m. spalio 15 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1612/68 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Bendrijoje (OL L 257, 1968, p. 2; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 15) ir 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, iš dalies pakeisto ir atnaujinto 1996 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 118/97 (OL L 28, 1997, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 3 t., p. 3) (toliau – Reglamentas Nr. 1408/71), kurie buvo panaikinti ir pakeisti reglamentais Nr. 492/2011 ir Nr. 883/2004, taikymo sritys *ratione personae* nesutampa, vis dėlto, nors Reglamentas Nr. 1612/68 yra bendrai taikomas, kiek tai susiję su laisvu darbuotojų judėjimu, jo 7 straipsnio 2 dalis gali būti taikoma socialinėms lengvatoms, kurioms tuo pat metu taikomas specialus Reglamentas Nr. 1408/71 (2011 m. gegužės 5 d. Sprendimo *Komisija / Vokietija*, C-206/10, EU:C:2011:283, 39 punktą; šiuo klausimu taip pat žr. 1998 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Martínez Sala*, C-85/96, EU:C:1998:217, 27 punktą).
- 45 Teisingumo Teismas pripažino, kad tokia išmoka, kaip ugdymo išmoka, skirta šeimos išlaidoms padengti, patenka į Sąjungos teisės taikymo sritį *ratione materiae* kaip šeimos išmoka, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 1408/71 4 straipsnio 1 dalies h punktą, ir kaip socialinė lengvata, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 1612/68 7 straipsnio 2 dalį (šiuo klausimu žr. 1998 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Martínez Sala*, C-85/96, EU:C:1998:217, 27 ir 28 punktus).
- 46 Šie argumentai *mutatis mutandis* taikomi reglamentams Nr. 883/2004 ir Nr. 492/2011.
- 47 Taigi į antrąjį ir trečiąjį klausimus reikia atsakyti remiantis tiek Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalimi, tiek Reglamentu Nr. 883/2004.
- 48 Pirma, dėl Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalies pasakytina, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 32 punkto, tokia išmoka, kaip pagrindinėje byloje nagrinėjama šeimos išmoka, yra socialinė lengvata, kaip ji suprantama pagal minėtą nuostatą.
- 49 Be to, pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją darbuotojo migranto šeimos nariams netiesiogiai taikomas vienodo požiūrio principas, kuris šiam darbuotojui taikomas pagal Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalį (pagal analogiją žr. 2016 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Depesme ir kt.*, C-401/15–C-403/15, EU:C:2016:955, 40 punktą).

- 50 Teisingumo Teismas taip pat yra nusprendęs, kad SESV 45 straipsnis ir Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinami taip, kad pasienio darbuotojo vaikas, galintis netiesiogiai naudotis pastarojoje nuostatoje nurodytomis socialinėmis lengvatomis, yra ne tik vaikas, kurį su šiuo darbuotoju sieja giminystės ryšys, bet ir šio darbuotojo sutuoktinio ar registruoto partnerio vaikas, jei šis darbuotojas tą vaiką išlaiko. Teisingumo Teismo teigimu, šią sąlygą lemia faktinė situacija, kurią, remdamasi suinteresuotojo asmens pateiktais įrodymais, turi įvertinti administracija, o prirėikus ir nacionaliniai teismai, ir jiems nebūtina nustatyti prisidėjimo prie išlaikymo priežasčių, nei tiksliai apskaičiuoti jo dydžio (šiuo klausimu žr. 2016 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Depesme ir kt.*, C-401/15–C-403/15, EU:C:2016:955, 64 punktą).
- 51 Teisingumo Teismas nusprendė, kad sąvoka pasienio darbuotojo „šėimos narys“, kuriam netiesiogiai gali būti taikomas Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalyje įtvirtintas vienodo požiūrio principas, atitinka sąvoką „šėimos narys“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2004/38 2 straipsnio 2 punktą, apimančią sutuoktinį arba partnerį, su kuriuo Sąjungos pilietis sudarė registruotą partnerystę, ir piliečio ir sutuoktinio ar partnerio tiesioginius palikuonis, kuriems nesukakę 21 metų amžiaus arba kuriuos jis išlaiko. Šiuo klausimu Teisingumo Teismas visų pirma atsižvelgė į Direktyvos 2014/54 1 konstatuojamąją dalį, 1 straipsnį ir 2 straipsnio 2 dalį (šiuo klausimu žr. 2016 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Depesme ir kt.*, C-401/15–C-403/15, EU:C:2016:955, 52–54 punktus).
- 52 Pagrindinėje byloje iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad vaiko biologinis tėvas jo motinai nemoka išlaikymo išmokų. Taigi atrodo, kad FV, HY motinos sutuoktinis, išlaiko šį vaiką, tačiau tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.
- 53 Reikia nustatyti, ar pagal Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnyje įtvirtintą normą, draudžiančią diskriminaciją dėl pilietybės, kiek tai susiję su socialinėmis lengvatomis, draudžiamos valstybės narės teisės nuostatos, kliudančios pasienio darbuotojui gauti tokią išmoką, kaip pagrindinėje byloje nagrinėjama šėimos išmoka, už savo sutuoktinio vaiką, su kuriuo jo nesieja giminystės ryšys.
- 54 Šiuo klausimu pasakytina, kad pagal vienodo požiūrio principą, įtvirtintą tiek SESV 45 straipsnyje, tiek Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnyje, draudžiama ne tik tiesioginė diskriminacija dėl pilietybės, bet ir visos netiesioginės diskriminacijos formos, kuriomis, pritaikius kitus atskyrimo kriterijus, pasiekiamas toks pat rezultatas (2010 m. balandžio 13 d. Sprendimo *Bressol ir kt.*, C-73/08, EU:C:2010:181, 40 punktas; 2019 m. liepos 10 d. Sprendimo *Aubriet*, C-410/18, EU:C:2019:582, 26 punktas; pagal analogiją taip pat žr. 2016 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Braganča Linares Verruga ir kt.*, C-238/15, EU:C:2016:949, 41 punktą).
- 55 Nagrinėjamu atveju iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos matyti, kad pagal pagrindinėje byloje nagrinėjamus nacionalinės teisės aktus visi Liuksemburge gyvenantys vaikai gali gauti minėtą šėimos išmoką, o tai reiškia, kad visi kartu su Liuksemburge gyvenančiu darbuotoju gyvenantys vaikai turi teisę gauti tą pačią išmoką, įskaitant šio darbuotojo sutuoktinio vaikus. O darbuotojai nerezidentai, priešingai, gali gauti šią išmoką tik už savo vaikus, bet ne savo sutuoktinio vaikus, su kuriais jų nesieja giminystės ryšys.
- 56 Dėl gyvenamąja vieta grindžiamo skirtumo grėsmė atsidurti blogesnėje padėtyje pirmiausia kyla kitų valstybių narių piliečiams dėl to, kad nerezidentai dažniausiai neturi tos valstybės pilietybės, o tai yra netiesioginė diskriminacija dėl pilietybės, kuri galima tik tada, jei yra objektyviai pateisinama (šiuo klausimu žr. 2019 m. liepos 10 d. Sprendimo *Aubriet*, C-410/18, EU:C:2019:582, 28 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 57 Tai, kad teisė į pagrindinėje byloje nagrinėjamą šėimos išmoką pagal pagrindinėje byloje nagrinėjamus nacionalinės teisės aktus tiesiogiai suteikiama Liuksemburge gyvenančiam vaikui, o darbuotojų nerezidentų atveju ši teisė suteikiama darbuotojui už šiuose teisės aktuose apibrėžtus jo šėimos narius, šiuo aspektu neturi reikšmės. Iš tiesų jurisprudencijoje įtvirtinta, kad šėimos išmokos dėl paties jų

popūdzio negali bŭti laikomos mokėtinomis asmeniui neatsiŭvelgiant į jo ŕeiminę situaciją (ŕiuo klausimu ŕr. 2002 m. vasario 5 d. Sprendimo *Humer*, C-255/99, EU:C:2002:73, 50 punktą ir 2009 m. lapkričio 26 d. Sprendimo *Slanina*, C-363/08, EU:C:2009:732, 31 punktą).

- 58 Tam, kad galėtų bŭti pateisinama, tokia netiesioginė diskriminacija turi bŭti tinkama siekiamam teisėtam tikslui įgyvendinti ir neturi virŕyti to, kas būtina ŕiam tikslui pasiekti (ŕiuo klausimu ŕr. 2019 m. liepos 10 d. Sprendimo *Aubriet*, C-410/18, EU:C:2019:582, 29 punktą).
- 59 ŕiuo klausimu praŕymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, pirma, „nacionalinį tikslą užtikrinti asmeninę vaiko teisę“ ir, antra, „bŭtinybę apsaugoti valstybės narės, kurioje dirbama, administraciją, nes asmeninės taikymo srities išplėtimas yra nepagrįsta naŕta Liuksemburgo ŕeimos išmokų sistemai, kuri, be kita ko, eksportuoja beveik 48 % savo ŕeimos išmokų“.
- 60 Kiek tai susiję su nacionaliniu tikslu užtikrinti asmeninę vaiko teisę, nepanaŕu, kad toks tikslas galėtų pateisinti pagrindinėje byloje nagrinėjamą netiesioginę diskriminaciją.
- 61 Kaip savo raŕytinėse pastabose pažymėjo Europos Komisija, teisė gauti pagrindinėje byloje nagrinėjamą ŕeimos išmoką pagal pagrindinėje byloje nagrinėjamus nacionalinės teisės aktus suteikiama tiesiogiai Liuksemburge gyvenančiam vaikui, o darbuotojų nerezidentų atveju ŕi teisė suteikiama darbuotojui už ŕiuose teisės aktuose apibrėžtus jo ŕeimos narius, t. y. vaikus, su kuriais ŕį darbuotoją sieja giminystės ryŕys, bet ne ŕio darbuotojo sutuoktinio vaikus, su kuriais jis tokio ryŕio neturi. Vadinasi, pagal pagrindinėje byloje nagrinėjamus nacionalinės teisės aktus darbuotojų nerezidentų vaikams nesuteikiama jokios asmeninės teisės.
- 62 Dėl tikslo apsaugoti valstybės narės, kurioje dirbama, administraciją, nes ŕeimos išmokos asmeninės taikymo srities išplėtimas yra „nepagrįsta naŕta Liuksemburgo ŕeimos išmokų sistemai“, darant prielaidą, kad ŕį tikslą galima laikyti teisėtu, pažymėtina, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama netiesioginė diskriminacija bet kuriuo atveju neatrodo nei tinkama, nei būtina galimai Liuksemburgo ŕeimos išmokų eksporto problemai išspręsti.
- 63 Iš tiesų, pirma, skirdamas pagrindinėje byloje nagrinėjamą ŕeimos išmoką visiems vaikams, su kuriais pasienio darbuotojus sieja giminystės ryŕys, ir nereikalaudamas įrodyti, kad ŕie vaikai gyvena kartu su ŕiuo darbuotoju arba jis juos daugiausia išlaiko, Liuksemburgo įstatymų leidėjas pats įtvirtino didelį ŕios išmokos gavėjų skaičių. Antra, ŕio tikslo galima siekti priemonėmis, kurios bŭtų vienodai taikomos darbuotojams rezidentams ir pasienio darbuotojams.
- 64 Taigi pagal Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalį draudžiamos valstybės narės teisės nuostatos, pagal kurias darbuotojai nerezidentai gali gauti tokią išmoką, kaip pagrindinėje byloje nagrinėjama ŕeimos išmoka, tik už savo vaikus, o ne už savo sutuoktinio vaikus, su kuriais jų nesieja giminystės ryŕys, nors visi ŕioje valstybėje narėje gyvenantys vaikai turi teisę gauti ŕią išmoką.
- 65 Antra, Reglamento Nr. 883/2004 67 straipsnyje numatyta, kad asmuo turi teisę gauti ŕeimos išmokas pagal kompetentingos valstybės narės teisės aktus, taip pat ir už savo ŕeimos narius, gyvenančius kitoje valstybėje narėje, tartum jie gyventų pirmojoje valstybėje narėje.
- 66 Pagal Reglamento Nr. 883/2004 1 straipsnio i punktą ŕiame reglamente ŕavoka „ŕeimos narys“ reiŕkia bet kurį asmenį, kuris ŕeimos nariu arba namų ūkio nariu nustatomas ar pripaŕįstamas teisės aktais, pagal kuriuos mokamos išmokos.
- 67 Remdamasi ŕia apibrėžtimi ir 2015 m. spalio 22 d. Sprendimu *Trapkowski* (C-378/14, EU:C:2015:720) CAE tvirtina, kad kompetentinga valstybė narė turi nustatyti ŕeimos narius, už kuriuos suteikiama teisė gauti ŕeimos išmoką. Jos teigimu, nacionalinės teisės aktų leidėjas yra kompetentingas apriboti ŕeimos išmokų mokėjimą ir jas skirti tik vaikams, su kuriais darbuotoją sieja giminystės ryŕys.

- 68 Šiuo klausimu pasakytina, kad atsižvelgdamas į Reglamento Nr. 883/2004 tikslą užtikrinti skirtingų nacionalinių sistemų koordinavimą, o ne sukurti bendrą socialinės apsaugos sistemą, Teisingumo Teismas nusprendė, kad teisę į šeimos išmokas turintys asmenys nustatomi pagal nacionalinę teisę (2015 m. spalio 22 d. Sprendimo *Trapkowski*, C-378/14, EU:C:2015:720, 44 punktas).
- 69 Vis dėlto įgyvendindamos šią kompetenciją valstybės narės turi laikytis Sąjungos teisės, nagrinėjamu atveju pirmiausia nuostatų, susijusių su laisvu darbuotojų judėjimu (pagal analogiją žr. 2017 m. gruodžio 7 d. Sprendimo *Zaniewicz-Dybeck*, C-189/16, EU:C:2017:946, 40 punktą).
- 70 Taigi, kaip nurodyta šio sprendimo 64 punkte, pagal Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalį, kuri yra konkreti SESV 45 straipsnio 2 dalyje įtvirtintos vienodo požiūrio taisyklės išraiška specifinėje socialinių lengvatų srityje ir turi būti aiškinama taip pat kaip ir pastaroji nuostata (2016 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Depesme ir kt.*, C-401/15–C-403/15, EU:C:2016:955, 35 punktas ir 2019 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne Bratislava ir kt.*, C-447/18, EU:C:2019:1098, 39 punktas), draudžiamos valstybės narės teisės nuostatos, pagal kurias darbuotojai nerezidentai gali gauti tokią išmoką, kaip pagrindinėje byloje nagrinėjama šeimos išmoka, tik už savo vaikus, bet ne už savo sutuoktinio vaikus, su kuriais jų nesieja giminystės ryšys, nors visi šioje valstybėje narėje gyvenantys vaikai turi teisę gauti šią išmoką.
- 71 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į antrąjį ir trečiąjį klausimus reikia atsakyti, kad Reglamento Nr. 883/2004 1 straipsnio i punktas ir 67 straipsnis, siejami su Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalimi ir su Direktyvos 2004/38 2 straipsnio 2 punktu, turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiamos valstybės narės teisės nuostatos, pagal kurias pasienio darbuotojai gali gauti šeimos išmoką, susijusią su jų darbu pagal darbo sutartį šioje valstybėje narėje, tik už savo vaikus, bet ne už savo sutuoktinio vaikus, su kuriais jų nesieja giminystės ryšys, tačiau kuriuos jie išlaiko, nors visi toje valstybėje narėje gyvenantys vaikai turi teisę gauti šią išmoką.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 72 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (šeštoji kolegija) nusprendžia:

- SESV 45 straipsnis ir 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 492/2011 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Sąjungoje 7 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinami taip, kad šeimos išmoka, susijusi su pasienio darbuotojo darbu pagal darbo sutartį valstybėje narėje, yra socialinė lengvata, kaip ji suprantama pagal šias nuostatas.**
- 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo 1 straipsnio i punktas ir 67 straipsnis, siejami su Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 2 dalimi ir su 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičiančios Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 ir panaikinančios direktyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EEB, 2 straipsnio 2 punktu, turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiamos valstybės narės teisės nuostatos, pagal kurias pasienio darbuotojai gali gauti šeimos išmoką, susijusią su jų darbu pagal darbo sutartį šioje valstybėje narėje, tik už savo vaikus, bet ne už savo sutuoktinio vaikus, su kuriais jų nesieja giminystės ryšys, tačiau kuriuos jie išlaiko, nors visi toje valstybėje narėje gyvenantys vaikai turi teisę gauti šią išmoką.**

Parašai.